

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ος όροφος, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ.: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αρ. 07/2024

Μεταξύ:

SYMEOU & PAVLOU ZEUS PRIVATE SECURITY LTD

Αιτητών

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών:**

Ανδρούλα Πούγιουρου, Πρόεδρος
Κάριν Γεωργιάδου, Μέλος
Ανδρέας Καρύδης, Μέλος
Πάρις Κωνσταντινίδης, Μέλος
Χριστίνα Σαββίδου, Μέλος

Αιτητές:

SYMEOU & PAVLOU ZEUS PRIVATE SECURITY LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

- Άννα Γρύλη, δικηγόρο για P. Tsangaris & Associates LLC
- Κώστα Παύλου, Διευθυντή Αιτήτριας Εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

- Βικτώρια Καρακασίδου, δικηγόρο για Γιώργος Ζ. Γεωργίου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.
- Στάθη Χριστοφίδη, Διοικητικό Λειτουργό ΟΚΥΠΥ

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 28 Μαΐου 2024

ΑΠΟΦΑΣΗ

Αντικείμενο της παρούσας Προσφυγής η οποία καταχωρήθηκε από την εταιρεία Symeou & Pavlou Zeus Private Security Ltd (στο εξής «οι Αιτητές») είναι η απόφαση του Οργανισμού Κρατικών Υπηρεσιών Υγείας (ΟΚΥπΥ) (στο εξής «η Αναθέτουσα Αρχή»), ημερ. 12.12.2023, που γνωστοποιήθηκε στους Αιτητές με την επιστολή ημερ. 16.01.2024, να ακυρώσει το διαγωνισμό με αρ. Α.Ο. 26/23 και τίτλο «*Διαγωνισμός Παροχής Υπηρεσιών Φύλαξης των Νοσηλευτηρίων και των Κέντρων Υγείας του ΟΚΥπΥ από φύλακες ασφαλείας*» (στο εξής «ο Διαγωνισμός»).

Σύμφωνα με την Έκθεση Γεγονότων, κατά τη συνεδρία του ημερ. 27.07.2023, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΚΥπΥ ενέκρινε την προκήρυξη του Διαγωνισμού παροχής υπηρεσιών φύλαξης των νοσηλευτηρίων και των Κέντρων Υγείας του ΟΚΥπΥ από φύλακες ασφαλείας, κατόπιν σχετικού αιτήματος που υποβλήθηκε στις 20.07.2023. Αφού λήφθηκε στις 03.10.2023 πιστοποιητικό από το Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας ότι τα Έγγραφα του Διαγωνισμού είναι συμβατά με τη νομοθεσία που διέπει τις δημόσιες συμβάσεις και δεν περιλαμβάνουν παραβιάσεις της νομοθεσίας, η Αναθέτουσα Αρχή προχώρησε στην προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού στο ηλεκτρονικό σύστημα σύναψης συμβάσεων, ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και στην Ευρωπαϊκή Εφημερίδα. Η συνολική εκτιμώμενη αξία του Διαγωνισμού ανέρχεται στα Τέσσερα Εκατομμύρια Επτακόσιες Σαράντα Έξι χιλιάδες Πεντακόσια Δεκατρία

ευρώ (€4.746.513,00) μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ. Ως ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 03.11.2023.

Κατά τη διαδικασία υποβολής σχολίων από ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς εκδόθηκε το Διευκρινιστικό Αρ. 1 ημερ. 23.10.2023, το οποίο ελέγχθηκε και από το Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας – Ποιοτικός Έλεγχος. Αυτό αφορούσε σε ερωτήματα που τέθηκαν από δύο οικονομικούς φορείς, μη περιλαμβανομένων των Αιτητών, σε σχέση με διευκρινίσεις για τους όρους των Εγγράφων του Διαγωνισμού. Κατόπιν εισήγησης της Προϊστάμενης της Μονάδας Αγορών και Προμηθειών διορίστηκε από την Επιτροπή Προσφορών του ΟΚΥπΥ στις 30.10.2023 τριμελής Επιτροπή Αξιολόγησης του Διαγωνισμού.

Υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα επτά (7) προσφορές από διάφορους οικονομικούς φορείς, περιλαμβανομένων των Αιτητών.

Προς τον σκοπό αξιολόγησης του Διαγωνισμού, πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή Αξιολόγησης δύο συνεδρίες, δηλ. η μια στις 15.11.2023 όπου έγινε αξιολόγηση των προϋποθέσεων συμμετοχής και η άλλη στις 21.11.2023 όπου έγινε αξιολόγηση των διευκρινίσεων, που ζητήθηκαν, της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς.

Κατά την αξιολόγηση της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (προϋποθέσεων συμμετοχής) διαπιστώθηκε ότι η προσφορά του οικονομικού φορέα ΚΚΡ Alfa Private Security Enterprises Limited είχε αποκλίσεις από τις

απαιτήσεις που καθορίστηκαν με τα Έγγραφα του Διαγωνισμού, γι' αυτό και αποκλείστηκε από την περαιτέρω αξιολόγηση. Επιπρόσθετα, κατά την αξιολόγηση των προϋποθέσεων συμμετοχής, ζητήθηκαν δύο διευκρινίσεις για τη συμπλήρωση στοιχείων που είχαν υποβληθεί από τους οικονομικούς φορείς Parchos Private Security Services Ltd και SPS Private Security Services Ltd, οι οποίες και απαντήθηκαν εντός της προθεσμίας και κρίθηκαν αποδεκτές.

Στις 23.11.2023 υποβλήθηκε η Έκθεση Αξιολόγησης προς την Επιτροπή Προσφορών του ΟΚΥπΥ με την εισήγηση κατακύρωσης του Διαγωνισμού, στη βάση της παραγράφου 10.1 του Μέρους Α των Εγγράφων του Διαγωνισμού που προνοεί ότι *«ανάθεση της σύμβασης γίνεται στον προσφέροντα του οποίου η προσφορά έχει αναδειχθεί κατά τη διαδικασία αξιολόγησης ως η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει χαμηλότερης τιμής ανά ώρα φύλαξης για κάθε είδος/επαρχία»* για το Είδος 1-Επαρχία Λευκωσίας, Είδος 3-Επαρχία Λάρνακας, Είδος 4-Επαρχία Πάφου και Είδος 5-Επαρχία Αμμοχώστου στον οικονομικό φορέα C.K.C. Private Security Services Ltd και για το Είδος 2-Επαρχία Λεμεσού στους Αιτητές.

Κατά την 27^η συνεδρία της Επιτροπής Προσφορών ημερ. 12.12.2023 η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα αφενός την απόρριψη της εισήγησης της Επιτροπής Αξιολόγησης και αφετέρου την ακύρωση του Διαγωνισμού, απόφαση που γνωστοποιήθηκε στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς. Αποτέλεσμα της γνωστοποίησης ήταν η καταχώρηση της υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο Προσφυγής στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (στο εξής «η ΑΑΠ») από

πλευράς Αιτητών, με την οποία βάλουν κατά της απόφασης ακύρωσης του Διαγωνισμού προβάλλοντας διάφορους λόγους. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη γραπτή αγόρευση της δικηγόρου τους, εισηγούνται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση (α) ήταν εσφαλμένη και/ή λήφθηκε πλημμελώς και/ή ήταν αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και περί το Νόμο (πρώτος λόγος), (β) ότι δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και/ή περιέχει πλημμελή αιτιολογία με πλάνη ως προς τους όρους του Διαγωνισμού και/ή την ερμηνεία του Νόμου και/ή είναι αδικαιολόγητη και/ή άδικη με αποτέλεσμα να πλήττονται τα δικαιώματα των Αιτητών (δεύτερος λόγος) και (γ) ότι παραβιάζει τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και συγκεκριμένα τις αρχές της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της εμπιστοσύνης του πολίτη προς τη διοίκηση (τρίτος λόγος).

Από την άλλη, η δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής υποστήριξε πλήρως την προσβαλλόμενη απόφαση σε όλες της τις πτυχές δίνοντας τη δική της εκδοχή ως προς τα εγερθέντα θέματα από πλευράς Αιτητών.

Ιδιαίτερη αναφορά στις επιμέρους εισηγήσεις των δικηγόρων των δύο μερών θα γίνει κατωτέρω στα κατάλληλα σημεία.

Από την επιχειρηματολογία προς υποστήριξη των λόγων ακύρωσης, διαπιστώνεται ότι και οι τρεις λόγοι συμπλέκονται γι' αυτό θα εξεταστούν μαζί.

Προτού ασχοληθούμε με τις επιμέρους εισηγήσεις των Αιτητών, κρίνουμε σκόπιμο να παραθέσουμε αυτούσιο το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως γνωστοποιήθηκε στους Αιτητές:

«Επιθυμώ να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας στον πιο πάνω διαγωνισμό και να σας πληροφορήσω ότι η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε την ακύρωση του διαγωνισμού, ενεργώντας σύμφωνα με τον όρο 10.3.2 (Ακύρωση Διαγωνισμού), των εγγράφων του Διαγωνισμού που προνοεί ότι, «Ακύρωση μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των Προσφορών δύναται να αποφασιστεί νοουμένου ότι τέτοια απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και συνάδει με τις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων».

Η Επιτροπή Προσφορών του Οργανισμού Κρατικών Υπηρεσιών Υγείας, έκρινε ότι η εκτίμηση κόστους του διαγωνισμού έγινε χωρίς τη δέουσα έρευνα και κατακύρωση του διαγωνισμού θα αντίβαινε στις κάτωθι νομοθετικές διατάξεις:

- 1) Στο άρθρο 4(3)(α) του περί Ρύθμισης Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Νόμου 73(I)/2016, το οποίο αναφέρεται στις Αρχές που εφαρμόζονται στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων.*
- 2) Στον περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμο (Κεφ.183) / Διάταγμα δυνάμει του Άρθρου 3(1) και Άρθρο 7(3) Κ.Δ.Π. 180/2012 και στον Περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμο (Κεφ.183) / Διάταγμα δυνάμει του Άρθρου 3(1) και Άρθρο 7(3) Κ.Δ.Π. 350/220.*

Ενημερωτικά, σας αναφέρουμε ότι η δική σας προσφορά ήταν:

- Για τα είδη 1 και 3 η τρίτη φθηνότερη*
- Για το είδος 2 η φθηνότερη*
- Για το είδος 4 η δεύτερη φθηνότερη.».*

Ειδικότερα, οι Αιτητές, μέσω της γραπτής αγόρευσης της δικηγόρου τους, εισηγούνται ότι η Αναθέτουσα Αρχή εσφαλμένα συνέδεσε το ζήτημα των απολαβών των φρουρών με το καθορισμένο κόστος εργοδοτών / προσφοροδοτών ανά ώρα. Εξήγησαν ότι μπορεί μεν η Αναθέτουσα Αρχή να καθόρισε το εν λόγω κόστος σε €6,00 ανά ώρα και οι Αιτητές με την προσφορά τους σε €6,15 ανά ώρα αλλά, κατά την άποψή τους, παραπέμποντας σε νομολογία της ΑΑΠ, τα ποσά αυτά δεν αποτελούν το ωρομίσθιο των φρουρών/φυλάκων, οι οποίοι θα χρησιμοποιούνταν για την εκτέλεση της Σύμβασης, αλλά αποτελούν το ποσό που

η Αναθέτουσα Αρχή θα κατέβαλλε στους Αιτητές ως τον Επιτυχόντα Προσφοροδότη. Διευκρινίζουν ότι, σύμφωνα και με το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων, το ωριαίο κόστος εργοδότη ανά φύλακα ανά ώρα ήταν €6,15 για φύλακες που εργάζοντο για συνεχόμενη περίοδο έξι μηνών και €6,53 για φύλακες που εργάζοντο για περίοδο πέραν των έξι μηνών, οπότε με την προβλεπόμενη τιμή των €6,15 ανά ώρα στην προσφορά τους, είναι της άποψης, ότι διασφαλίζετο ο κατώτατος μισθός δυνάμει των προνοιών της σχετικής Νομοθεσίας και Κανονισμών, μαζί με τις υποχρεώσεις τους καταβολής διαφόρων εισφορών. Σύμφωνα δε με τους Κανονισμούς περί Κατώτατου Μισθού των φυλάκων ασφαλείας κατά το χρόνο εξέτασης του Διαγωνισμού, προνοείτο το ποσό των €4,98 ως ακαθάριστος ελάχιστος μισθός για περίοδο συνεχούς απασχόλησης μέχρι έξι μήνες και €5,29 για απασχόληση πέραν των έξι μηνών. Ακόμη και με την προσθήκη των εισφορών για Κοινωνικές Ασφαλίσεις κλπ., τα ποσά ανέρχονται σε €5,74 για τους πρώτους έξι μήνες και €6,10 για πέραν των έξι μηνών, δηλ. πάλι κάτω του δηλωθέντος ποσού των €6,15 ανά ώρα στην προσφορά τους. Προτάσσουν ότι, εκτός από την πρόνοια ότι οι προσφοροδότες δεν πρέπει να έχουν καταδικαστεί για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα σε σχέση με την Περί Κατώτατου Μισθού Νομοθεσία, δεν προβλέπεται οτιδήποτε άλλο σχετικό στους όρους του Διαγωνισμού.

Εισηγούνται, περαιτέρω, ότι λόγω ακριβώς της ανεπαρκούς έρευνας που οδήγησε σε πλάνη περί τα πράγματα και της λανθασμένης ερμηνείας των όρων του Διαγωνισμού και της νομοθεσίας, η Αναθέτουσα Αρχή λανθασμένα θεώρησε

ότι το ωριαίο κόστος εργοδότη ανά φύλακα ήταν το ποσό που θα κατέβαλλε στους φύλακες ως μισθό.

Υποβάλλουν στη συνέχεια ότι η ακύρωση του παρόντος Διαγωνισμού για τους λόγους που αναφέρθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις που περιοριστικά προνοεί ο Κανονισμός 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007 ότι δικαιολογούν την ακύρωση του Διαγωνισμού, εφόσον καμία παρανομία εμφιλοχώρησε στους όρους του Διαγωνισμού ή στις προσφορές και ούτε τίθεται θέμα παραβίασης του Περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμου.

Ως προς το δεύτερο λόγο ακύρωσης, οι Αιτητές εισηγούνται, με αναφορά σε νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και της ΑΑΠ, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αφενός δεόντως αιτιολογημένη σύμφωνα με τον όρο 10.3 των Εγγράφων του Διαγωνισμού και αφετέρου δεν αναφέρεται καθόλου στο δημόσιο συμφέρον που θα πρέπει να εξυπηρετήσει. Ούτε αναπληρώνεται, κατά την άποψή τους, η αιτιολογία από τους Διοικητικούς Φακέλους στους οποίους εντοπίζεται η πλάνη περί τα πράγματα και το Νόμο, εφόσον το ωριαίο κόστος εργοδότη είναι άσχετο με την καταβολή του κατώτατου μισθού στους φύλακες. Ειδικά εδώ όπου τόσο η Αρμόδια Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, όσο και το Γενικό Λογιστήριο κατόπιν σχετικού ερωτήματος της Αναθέτουσας Αρχής, συμφώνησαν με την έγκριση προσφορών χαμηλότερων από το ωριαίο κόστος εργοδότη, νοουμένου ότι ο προσφοροδότης κατέχει σχετικό πιστοποιητικό μη καταδίκης του για αδικήματα σε σχέση με την περί Κατώτατου Μισθού Νομοθεσία.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης, επικαλούμενοι τα επιχειρήματα που πρόβαλαν προς υποστήριξη των άλλων λόγων ακύρωσης (ανωτέρω), οι Αιτητές εισηγούνται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου, προτάσσοντας τη δυσμενή θέση στην οποία βρέθηκαν με την ακύρωση του Διαγωνισμού, εφόσον ήταν ο Επιτυχών Προσφοροδότης για το Είδος 2.

Αντικρούοντας τις πιο πάνω θέσεις των Αιτητών, η Αναθέτουσα Αρχή, μέσω της γραπτής αγόρευσης της δικηγόρου τους, υποστήριξε πλήρως την προσβαλλόμενη απόφαση θεωρώντας την νόμιμη. Υποβάλλει, με παραπομπή σε νομολογία, ότι και επαρκής έρευνα έγινε και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως αιτιολογημένη. Όπως ισχυρίζεται, η Αναθέτουσα Αρχή κατέληξε στην απόφαση ακύρωσης του Διαγωνισμού, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα δεδομένα ενώπιον της και σε κανένα στάδιο εμφιλοχώρησε πλάνη περί το Νόμο ή τα πράγματα.

Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με πάγια νομολογία, η διοίκηση έχει κατ' αρχήν δικαίωμα ανάκλησης ή ακύρωσης δημόσιου διαγωνισμού προσφορών. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος υπόκειται στους κανόνες της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης που η διοίκηση καθηκόντως πρέπει να επιδεικνύει στις συναλλαγές της με το κοινό (βλ. **Tasni Enviro Ltd -v- Δημοκρατίας (2013) 3 ΑΑΔ 162**). Στην υπόθεση **Seco Ltd -v- Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας (1998) 3 ΑΑΔ 553**, αποφασίστηκε ότι η δυνατότητα ακύρωσης ή ανάκλησης δεν περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται παρανομία, αλλά

επεκτείνεται και ευρύτερα, εφόσον το δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί ένα τέτοιο διάβημα, πάντοτε με αναφορά σε συγκεκριμένο έρεισμα, καθότι χωρίς εξειδίκευση η κατά τρόπο γενικό επίκληση του δημοσίου συμφέροντος είναι χωρίς νόημα.

Η ακύρωση ή ανάκληση δημόσιου διαγωνισμού δεν είναι βέβαια εφικτή χωρίς αποχρώντα λόγο (βλ. **Leisureland Hotel Enterprises Ltd -v- Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 3 ΑΑΔ 538, Odessey Agricultural Air Spraying Ltd -v- Δημοκρατίας κ.ά. (1994) 3 ΑΑΔ 583, Τουμαζής -v- Δημοκρατίας (1997) 3 ΑΑΔ 408 και Seco Ltd -v- Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας (ανωτέρω)**)).

Όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία -v- Grupo Mechanica Del Vuelo Sistemas S.A., Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 146/2013, ημερ. 03.02.2020**, *«Η ακύρωση διαγωνισμού είναι επιτρεπτή στη βάση είτε των όρων του διαγωνισμού, είτε στη βάση των προνοιών των ισχυόντων Κανονισμών περί σύναψης συμβάσεων (Flecha Contracting Ltd v. Δημοκρατίας (2011) 3 Α.Α.Δ. 604), είτε στη βάση οριστικής ανάκλησης της διαδικασίας διαπραγμάτευσης με ουσιαστική ακύρωση αν το αποτέλεσμα δεν θα είναι προς το δημόσιο συμφέρον, (CCC Laundries Ltd v. Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 427).»*.

Επίσης, στην υπόθεση **Συμβούλιο Αποχετεύσεως Λάρνακας -v- Telmen Ltd, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 94/2015, ημερ. 14.06.2022**, *«Οι ειδικοί και σοβαροί λόγοι για τους οποίους ακυρώνεται ή ανακαλείται ένας διαγωνισμός θα πρέπει να στηρίζονται στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο δεν αποτελεί έννοια υπεράνω του*

δικαίου, αλλά εκφράζεται και καθορίζεται μέσα στο πλαίσιο του Συντάγματος και των νόμων. Απλή επίκληση του δεν συνιστά αιτιολογία, αλλά θα πρέπει να συγκεκριμενοποιείται με αναφορά στα πραγματικά γεγονότα έτσι που να αποκαλύπτει το συλλογισμό και να επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο (*Seco Ltd v. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας (1998) 3 ΑΑΔ 553, Φεσσά κ.α. v. Χαραλαμπίδη κ.α. (2006) 3 ΑΑΔ 65, Κοινοτικό Συμβούλιο Βορόκλινης v. χχχ Ζακχαίος κ.α., ΑΕ 89/2014 ημερ. 10/12/2020*)».

Σημειώνεται ότι κατ' επίκληση του όρου 10.3.2 των Εγγράφων του Διαγωνισμού, η μοναδική αιτιολογία για την ακύρωση του Διαγωνισμού, όπως εξάγεται από το ίδιο το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά και το Διοικητικό Φάκελο στον οποίο έχουμε ανατρέξει, είναι ότι η εκτίμηση δαπάνης σε €6 ανά ώρα για τους φύλακες από την Επιτροπή Αξιολόγησης έγινε χωρίς τη δέουσα έρευνα, με αποτέλεσμα κατακύρωση του Διαγωνισμού να ερχόταν σε αντίθεση με το άρθρο 4(3)(α) του περί Ρύθμισης Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Νόμου (Ν. 73(I)/2016) και τα Διατάγματα στη βάση του περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμου (ΚΕΦ. 183).

Στο σημείο αυτό παραθέτουμε αυτούσιο τον όρο 10.3.2 των Εγγράφων του Διαγωνισμού, στη βάση του οποίου η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε την ακύρωση του Διαγωνισμού:

«10.3 Ακύρωση Διαγωνισμού

1. [...]
2. Ακύρωση μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των Προσφορών δύναται να αποφασιστεί νοουμένου ότι τέτοια απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και συνάδει με τις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων.
3. [...].».

Ειδική πρόνοια για τους λόγους για τους οποίους μπορεί να ακυρωθεί ένας διαγωνισμός υπάρχει στον Κανονισμό 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007, στον οποίον παραπέμπει και η δικηγόρος των Αιτητών προς υποστήριξη της εισήγησής της ότι ο λόγος που επικαλούνται οι Αιτητές για ακύρωση του Διαγωνισμού δεν ήταν νόμιμος. Παραθέτουμε αυτούσιο τον Κανονισμό αυτό, για σκοπούς καλύτερης παρακολούθησης:

«34.- [...]»

(5) Ακύρωση διαγωνισμού δύναται να αποφασιστεί για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους-

- (α) Όταν καμία προσφορά ή πρόταση δεν υποβάλλεται για το συγκεκριμένο διαγωνισμό εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας·
- (β) όταν διαπιστώνεται ότι κανένας από τους προσφέροντες δεν μπορεί να ανταποκριθεί στους όρους και στις προδιαγραφές των εγγράφων του διαγωνισμού ή όταν οι προδιαγραφές αυτές οδηγούν κατ' αποκλειστικότητα σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα·
- (γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν προσεννόησης μεταξύ των προσφερόντων, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού·
- (δ) όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο·
- (ε) όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός, μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο κρίνει δικαιολογημένο.».

Επίσης, παραθέτουμε τα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής Προσφορών ημερ. 12.12.2023 κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση ακύρωσης του Διαγωνισμού, για σκοπούς καλύτερης κατανόησης του συλλογισμού που οδήγησε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης:

«Η Επιτροπή Αξιολόγησης στο κείμενο της Έκθεσης εισηγήθηκε όπως η σύμβαση ανατεθεί για το είδος 1 Επαρχία Λευκωσίας, είδος 3 Επαρχία Λάρνακας, είδος 4 Επαρχία Πάφου και είδος 5 Επαρχία Αμμοχώστου στον Οικονομικό Φορέα T5-C.K.C. Private Security Services Ltd και για το είδος 2 Επαρχία Λεμεσού στον Οικονομικό Φορέα T7-Symeou & Pavlou Zeus Private Security Ltd. Σημειώνεται ότι στον πίνακα κατακύρωσης εκ παραδρομής αναφέρεται ως είδος 4 η Επαρχία Αμμοχώστου και ως είδος 5 η Επαρχία

Πάφου ενώ στην σελ.12 της Έκθεσης Αξιολόγησης αναφέρεται ως είδος 4 η Επαρχία Πάφου και ως είδος 5 η Επαρχία Αμμοχώστου.

Κατά την παρουσίαση του διαγωνισμού από τον συντονιστή της Επιτροπής Αξιολόγησης κ.Στάθη Χριστοφίδη ζητήθηκαν διευκρινήσεις σε σχέση με τον καθορισμό της εκτίμησης δαπάνης η οποία σύμφωνα με την Έκθεση Αξιολόγησης (σελ.12) ανέρχεται στα €6 ανά ώρα. Ο κ.Χριστοφίδης απάντησε ότι η εκτίμηση δαπάνης καθορίστηκε με έρευνα αγοράς. Όταν υποδείχθηκε από την Επιτροπή Προσφορών ότι η εκτίμηση δαπάνης καθορίστηκε κάτω από το ωριαίο κόστος εργοδότη για φύλαξη στο πλαίσιο συμμόρφωσης με το περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Διάταγμα του 2022, όπως αυτό αναφέρεται σε επιστολή ημερομηνίας 23 Μαρτίου 2023 του Αναπληρωτή Διευθυντή Τμήματος Εργασιακών Σχέσεων η οποία υποβλήθηκε ως συνημμένη της Έκθεσης Αξιολόγησης, ο κ.Χριστοφίδης έκανε αναφορά τόσο στην εν λόγω επιστολή όσο και σε ηλεκτρονική επικοινωνία της Προϊσταμένης Μονάδας Αγορών και Προμηθειών με την Αρμόδια Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων προκειμένου να δικαιολογήσει την εκτίμηση κόστους και κατ' επέκταση την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης.

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με την επιστολή 23 Μαρτίου 2023 του Αναπληρωτή Διευθυντή Τμήματος Εργασιακών Σχέσεων, σε συμμόρφωση με το περί κατώτατου ορίου μισθών διάταγμα του 2022 το ωριαίο κόστος εργοδότη για φύλαξη ανέρχεται στα €6.15 κατά την πρόσληψη και €6,53 μετά από 6 μήνες υπηρεσίας.

Η Επιτροπή Προσφορών μελέτησε ενδελεχώς τα υποβληθέντα έγγραφα και συζήτησε εκτεταμένα σε σχέση με την νομιμότητα ενδεχόμενης αποδοχής της εισήγησης της Επιτροπής Αξιολόγησης.

Η Επιτροπή Προσφορών μετά από έρευνα έχει καταλήξει ότι πιθανή κατακύρωση του διαγωνισμού αντιβαίνει τις ρητές νομοθετικές διατάξεις :

- α) Άρθρο 4(3)(α) περί Αρχών Εφαρμοζόμενων στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων του Νόμου 73(ι)2016 Που προβλέπει για την ρύθμιση διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων.
- β) Ο Περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμος (ΚΕΦ.183) / Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 3(1) και άρθρο 7(3) Κ.Δ.Π. 180/2012 και ο περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Νόμος (ΚΕΦ. 183) / Διάταγμα δυνάμει το άρθρου 3(1) και άρθρο 7(3) Κ.Δ.Π. 350/220.

Η Επιτροπή Προσφορών υποστηρίζει ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης ενήργησε κατά πλάνη περί τα πράγματα και τον νόμο και κατέληξε στην υπό αναφορά εκτίμηση κόστους χωρίς να γίνει η δέουσα έρευνα και συνεπώς η κατάληξη της αυτή ήταν πεπλανημένη.

Μετά από ενδελεχή εξέταση όλων των εγγράφων και διευκρινήσεων που τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής Προσφορών και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω η Επιτροπή Προσφορών αποφάσισε ομόφωνα απόρριψη της εισήγησης της Επιτροπής Αξιολόγησης και Ακύρωση του Διαγωνισμού.».

Υπό το φως της πιο πάνω νομοθεσίας και νομολογίας σε συνάρτηση με τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εξάγονται από το Διοικητικό Φάκελο και συνοπτικά αναφέρουμε ανωτέρω, θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε τις

εκατέρωθεν εισηγήσεις, ξεκινώντας από την κατ' ισχυρισμό πλημμελή και μη δέουσα αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, προεξάρχουσα εισηγήση των Αιτητών.

Η ανάγκη δέουσας αιτιολόγησης μιας απόφασης ακύρωσης Διαγωνισμού προκύπτει από το άρθρο 20 του περί Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων, Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών και για Συναφή Θέματα Νόμου (Κ.Δ.Π. 242/2012) που είναι πανομοιότυπο με τον όρο 10.3.2 των Εγγράφων του Διαγωνισμού.

Για το δικαίωμα της Αναθέτουσας Αρχής ακύρωσης του Διαγωνισμού στην παρούσα περίπτωση, υπάρχει σχετική πρόνοια στην προκήρυξη του Διαγωνισμού και συγκεκριμένα ο όρος 10.3.2. Η ευχέρεια αυτή της διοίκησης, ρύθμισης δηλ. του ζητήματος ακύρωσης Διαγωνισμού, είναι μεν αποδεκτή και από το ενωσιακό δίκαιο, αλλά δεν είναι ανέλεγκτη. Το ενωσιακό δίκαιο προβλέπει επίσης ότι στην απουσία ειδικής ρύθμισης η Αναθέτουσα Αρχή έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια να ακυρώσει το Διαγωνισμό, νοουμένου ότι πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, δηλ. η απόφαση να είναι εναρμονισμένη με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου και να είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη.

Στο σύγγραμμα του Δημήτριου Γ. Ράικου, «**Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων**», Γ΄

Έκδοση, αναφέρονται τα εξής ως προς την ευχέρεια αυτή της Αναθέτουσας

Αρχής:

Σελ. 587, 588:

«Κατά γενική αρχή του ενωσιακού δικαίου, η οποία διέπει όλους τους δημόσιους διαγωνισμούς, όταν η οικεία διακήρυξη δεν περιέχει σχετική ρύθμιση, η αναθέτουσα αρχή έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια να ακυρώσει τη διαγωνιστική διαδικασία και να προχωρήσει σε επαναπροκήρυξη του διαγωνισμού, δίχως να απαιτείται η συνδρομή εξαιρετικής περίπτωσης ή σοβαρού λόγου προς τούτο⁶²⁸.

Η παραπάνω ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής προκύπτει και από το άρθρο 55 παρ. 1 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ (πρβλ. άρθρο 41 παρ. 1 της προηγούμενης οδηγίας 2004/18/ΕΚ), το οποίο επιβάλλει στις αναθέτουσες αρχές «να ενημερώνουν, το συντομότερο δυνατόν, όλους τους υποψηφίους και τους προσφέροντες για τις αποφάσεις που λαμβάνονται σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας-πλαisiού, την ανάθεση σύμβασης ή την αποδοχή σε ένα δυναμικό σύστημα αγορών, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους αποφάσισαν να μη συνάψουν συμφωνία-πλαisiο, να μην αναθέσουν σύμβαση για την οποία προκηρύχθηκε διαγωνισμός, να αρχίσουν νέα διαδικασία ή να μην θέσουν σε εφαρμογή δυναμικό σύστημα αγορών».

Ωστόσο, η ευχέρεια αυτή της αναθέτουσας αρχής δεν είναι απόλυτη, δοθέντος ότι σε κάθε περίπτωση η απόφασή της για τη ματαίωση πρέπει να είναι εναρμονισμένη με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου⁶²⁹, και να είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη^{630,631}. Έτσι, λ.χ. είναι αντίθετη με το ενωσιακό δίκαιο η απόφαση της αναθέτουσας αρχής να ματαιώσει το δημόσιο διαγωνισμό επειδή η κατακύρωση της σύμβασης πρέπει να γίνει στον (νικήσαντα) αλλοδαπό οικονομικό φορέα.».

628. ΔΕΚ υπόθεση C-27/98, *Metalmecanica Fracasso*, Συλλογή I-5697, σκέψεις 23 και 25, ΔΕΚ υπόθεση C-92/00, *Hospital Ingenieure Krankenhausstechnik Planungs-GmbH (HI) v. Stadt Wien*, Συλλογή I-5553, ΔΕΚ υπόθεση C-244/02, *Kauppalato Hansel v. Imatran Kaupunk*, Συλλογή I-12139, σκέψη 32, ΣτΕ 651/2010, ΕΑ ΣτΕ 455/2009, *S. Arrowsmith*, *EU public procurement law: An introduction*, 2011, p. 213. Βλ. επίσης ΣτΕ 1686/2018.

629. *S. Arrowsmith*, *op. cit.*, p.213.

630. ΣτΕ 4408/2013, 4146/2012, 651/2010. Βλ. επίσης Α. Γέροντα, *Η περιπέτεια μιας σύμβασης παραχώρησης. Παρατηρήσεις στην ΣτΕ ΕΑ 1137/2006*, ΘΠΔΔ 2006, σ. 719 επ.

631. ΕΑ ΣτΕ 230/2006 ΘΠΔΔ 2006, σ. 192 επ.: «...προκειμένου η Διοίκηση να αιτιολογήσει την κρίση της περί μη επιτεύξεως επαρκούς ανταγωνισμού όφειλε να λάβει υπ' όψη όχι μόνον τον αριθμό των εργοληπτικών επιχειρήσεων που υπέβαλαν προσφορά, αλλά, επίσης, το γεγονός ότι για την εκτέλεση του έργου απαιτείται όλως ειδικός εξοπλισμός και, γενικώς, τον όλως ειδικό χαρακτήρα του έργου. Κατά την κρίση της Επιτροπής Αναστολών, ο εν λόγω πραγματικός ισχυρισμός είναι ουσιώδης, δεδομένου ότι ακόμη και αν, όπως εν προκειμένω συμβαίνει, συμμετάσχουν εγκύτως σε διαγωνισμό αναθέσεως δημοσίου έργου δύο μόνο υποψήφιοι, η κρίση της Διοικήσεως περί μη επιτεύξεως επαρκούς ανταγωνισμού πρέπει, εφ' όσον έχουν προβληθεί σχετικοί πραγματικοί ισχυρισμοί με την ασκηθείσα κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2 του ν. 2522/1997 προσφυγή, να διατυπωθεί εν αναφορά προς τον τυχόν ειδικό χαρακτήρα του δημοπρατηθέντος έργου και τον περιορισμό, εκ του λόγου τούτου, του κύκλου των δυνάμεων να λάβουν μέρους στο διαγωνισμό Εργοληπτών...» Πρβλ. και ΣτΕ 219/2016.

Σελ. 591, 592:

«Σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή έχει μεν ευχέρεια, στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 106 του ν. 4412/2016, να προβαίνει στη ματαίωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού για την προμήθεια, ή την ανάθεση υπηρεσιών και την επαναπροκήρυξή του, εφόσον όμως συντρέχει νόμιμος λόγος, η δε απόφαση περί

ματαίωσης του διαγωνισμού πρέπει να φέρει πλήρη και ειδική αιτιολογία, και να αναφέρεται στους λόγους για τους οποίους αποφασίζεται η επανάληψη του διαγωνισμού. Διαφορετικά, η δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να προβαίνει στην ματαίωση και επανάληψη διαγωνισμού χωρίς επίκληση των ανωτέρω στοιχείων, θα ισοδυναμούσε με ανέλεγκτη άσκηση διακριτικής ευχέρειας, αφού θα οδηγούσε σε πλήρη αδυναμία άσκησης δικαστικού ελέγχου επί της εν λόγω, κατά διακριτική ευχέρεια, εκδιδόμενης διοικητικής πράξης⁶⁴².».

-----
642. ΕΑ ΣτΕ 158/2011, 226/2009, πρβλ. ΣτΕ 543/2010, 1803/2008, συμβ. ΔΕφ.Αθην. 139/2012.

Εκτός, όμως, από την ευχέρεια αυτή της διοίκησης που στηρίζεται στις γενικές αρχές περί ανάκλησης διοικητικών πράξεων, η δυνατότητα ακύρωσης του Διαγωνισμού διέπεται πλέον και από τον Κανονισμό 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007 (ανωτέρω), τον οποίον όμως δεν επικαλέστηκε η Αναθέτουσα Αρχή για ακύρωση του Διαγωνισμού. Σημειώνουμε ότι η ελευθερία ανάκλησης πράξεων της διοίκησης, δεν είναι απόλυτη εφόσον σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να συντρέχει νόμιμος λόγος για ακύρωση και η Αναθέτουσα Αρχή υποχρεούται να παρέχει πλήρη και ειδική αιτιολογία και να εξειδικεύει τους λόγους που την οδήγησαν στην απόφαση για ακύρωση του Διαγωνισμού.

Συνιστά πάγια νομολογία ότι η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης έγκειται στην παράθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν στη λήψη της απόφασης, καθώς και των κριτηρίων στη βάση των οποίων η διοίκηση άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια (βλ. **Νικολάου (Δρ.) -v- Δημοκρατίας (1997) 3 ΑΑΔ 259**). Η αιτιολογία είναι αναγκαία ώστε να μπορεί με ευχέρεια να γίνεται ο αναθεωρητικός έλεγχος.

Στην υπό κρίση περίπτωση, διαπιστώνουμε κατ' αρχάς ότι η Αναθέτουσα Αρχή δεν προέβη σε επίκληση του Κανονισμού 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007, κρίνοντας

προφανώς ότι η περίπτωση δεν ενέπιπτε στις προβλεπόμενες στον εν λόγω Κανονισμό. Λόγω της σημασίας που δόθηκε, όμως, από τους Αιτητές, πληροφοριακά αναφέρουμε ότι ο μόνος λόγος ακύρωσης που θα μπορούσε να λεχθεί ότι υπάγεται η παρούσα περίπτωση είναι ο προβλεπόμενος στην υποπαράγραφο (ε) που αναφέρεται στην ύπαρξη σοβαρού μη προβλεπτού λόγου τον οποίον η διοίκηση κρίνει δικαιολογημένο. Σίγουρα, όμως, εδώ δεν πρόκειται περί μη προβλεπτού λόγου, εφόσον ο επικαλεσθείς λόγος που αναφέρεται στην εκτίμηση της τιμής δαπάνης και ο συσχετισμός της με τις Κανονιστικές Διατάξεις για τον κατώτατο μισθό, απασχόλησε την Επιτροπή Αξιολόγησης, κατόπιν ερωτημάτων από προσφοροδότες, όπου ακολούθησε ανταλλαγή αλληλογραφίας με τα αρμόδια όργανα και κατέληξε στην τελική εισήγησή της προς την Επιτροπή Προσφορών.

Σύμφωνα όμως με την πιο πάνω νομολογία (βλ. **Κυπριακή Δημοκρατία -v- Grupo Mechanica Del Vuelo Sistemas S.A.** (ανωτέρω)), η ακύρωση ενός Διαγωνισμού είναι επιτρεπτή και στη βάση των όρων του Διαγωνισμού, όπου σχετική πρόνοια, επαναλαμβάνουμε, εντοπίζεται στον όρο 10.3.2, ο οποίος θα πρέπει να διαβαστεί σε συνάρτηση με τις πρόνοιες του Κανονισμού 20(3) της Κ.Δ.Π. 242/12 που απλά προνοεί ότι η απόφαση για ακύρωση θα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη και σύμφωνη με τις αρχές του κοινοτικού δικαίου. Και στην περίπτωση αυτή, όμως, η ευχέρεια της διοίκησης δεν είναι ανέλεγκτη εφόσον η απόφασή της θα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη, σύμφωνα με τον πιο πάνω όρο, που δεν είναι όμως στην παρούσα περίπτωση.

Και εξηγούμε. Η γενική αναφορά ότι η εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης ως προς την εκτίμηση της δαπάνης σε €6 ανά ώρα ανά φύλακα ήταν προϊόν ανεπαρκούς έρευνας, πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο και ότι η εκτίμηση αυτή της δαπάνης, κάτω δηλαδή από το ωριαίο κόστος εργοδότη για φύλακες στο πλαίσιο συμμόρφωσης με το περί Κατώτατου Ορίου Μισθών Διάταγμα του 2022, χωρίς άλλα στοιχεία, δεν παρέχουν όλα τα εχέγγυα ώστε να καταστεί δυνατή η άσκηση του αναθεωρητικού ελέγχου επί της εκδοθείσας κατά διακριτική ευχέρεια απόφασης. Δεν αρκεί μόνο η επίκληση θέματος παρανομίας, αλλά παροχής όλων των στοιχείων επί των οποίων αυτή στηρίζεται (βλ. **Κοινοπραξία A.D.T. - ΩΜΕΓΑ Α.Τ.Ε. κ.α. -v- Κυπριακής Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 42/2015, ημερ. 12.01.2022**). Ιδιαίτερα εδώ όπου τίθεται και θέμα ερμηνείας του όρου «τιμή δαπάνης» στα Έγγραφα του Διαγωνισμού, επί της οποίας εδράζεται η εισήγηση των Αιτητών περί πλάνης περί τα πράγματα. Σημειώνουμε ότι τα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου, παρέχουν επαρκή και πλήρη αιτιολογία πώς κατέληξε η Επιτροπή Αξιολόγησης στην εκτίμηση της τιμής σε €6 ανά ώρα. Τι δεδομένα έλαβε υπόψη της, όμως, η Αναθέτουσα Αρχή κατά τη λήψη της απόφασης ακύρωσης του Διαγωνισμού και με ποιό τρόπο αυτή έκρινε ότι η εκτίμηση της δαπάνης από πλευράς Επιτροπής Αξιολόγησης παραβιάζει τη Νομοθεσία για τον κατώτατο μισθό και τα σχετικά Διατάγματα, είναι άγνωστα. Ούτε εδώ μπορεί να τεθεί θέμα συμπλήρωσης της αιτιολογίας από τα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου ή τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής Προσφορών. Κάποια αιτιολογία δίνεται με τη γραπτή αγόρευση της δικηγόρου της, ότι δηλ. οι υπολογισμοί των Αιτητών δεν έγιναν στη βάση της

Κ.Δ.Π. 350/22 που ισχύει για το συγκεκριμένο Διαγωνισμό και/ή με βάση τα όσα έχουν καθοριστεί από το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων με την επιστολή του ημερ. 23.03.2023. Η αιτιολογία αυτή για πρώτη φορά προβάλλεται με τη γραπτή αγόρευση της δικηγόρου της Αναθέτουσας Αρχής, εφόσον από τα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής Προσφορών διαφαίνεται ότι η κατ' ισχυρισμόν παρανομία που οδήγησε στην ακύρωση του Διαγωνισμού περιορίζεται στην εκτίμηση της δαπάνης από την Επιτροπή Αξιολόγησης, ότι δηλ. δεν έγινε στη βάση της Κ.Δ.Π. 350/22 και των όσων προβλέπονται στην επιστολή του Τμήματος Εργασιακών Σχέσεων και όχι στην καθορισθείσα δαπάνη της προσφοράς των Αιτητών, στην οποία δεν γίνεται καμία αναφορά. Σημειώνουμε περαιτέρω ότι, σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίας ημερ. 12.12.2023 της Επιτροπής Προσφορών, η εκτίμηση της δαπάνης απασχόλησε την Επιτροπή Προσφορών, εφόσον η επιστολή του Τμήματος Εργασιακών Σχέσεων είχε επισυναφθεί στην Έκθεση Αξιολόγησης. Στην επιστολή αυτή αναφέρθηκε περαιτέρω ο συντονιστής της Επιτροπής Αξιολόγησης, ο οποίος παρουσίασε το Διαγωνισμό στην Επιτροπή Προσφορών και έδωσε τις διευκρινίσεις που του ζητήθηκαν κατά τη συνεδρία, όπως αναφέρθηκε και στην ηλεκτρονική επικοινωνία της Προϊσταμένης Μονάδας Αγορών και Προμηθειών με την Αρμόδια Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, προκειμένου να δικαιολογήσει την εκτίμηση κόστους και κατ' επέκταση την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης. Σημειώνουμε την απάντηση του Γενικού Λογιστηρίου ότι στην περίπτωση που εξασφαλίζεται πιστοποιητικό μη καταδίκης του προσφοροδότη για αδικήματα που αφορούν στις Περί Κατωτάτου Μισθού Κανονιστικές Διατάξεις, η σύμβαση

να υπογράφεται, αλλά σε περίπτωση υποψίας μη τήρησης του Νόμου να γίνεται περαιτέρω διερεύνηση. Καμία περαιτέρω πληροφόρηση δίνουν τα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου ως προς το ζήτημα σε τι αφορούσε η πλάνη περί τα πράγματα η οποία, κατά την άποψη της Αναθέτουσας Αρχής, οδήγησε την Επιτροπή Αξιολόγησης στην παράνομη εκτίμηση της δαπάνης.

Η έλλειψη δέουσας αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης που δεν αναπληρώνεται από το Διοικητικό Φάκελο δίνει έρεισμα στους Αιτητές να προβαίνουν σε εικασίες ως προς το τι θεωρεί η Αναθέτουσα Αρχή ότι η εκτίμηση της Επιτροπής Αξιολόγησης ή η προσφορά τους προσκρούει στα Διατάγματα καθορισμού του κατώτατου ορίου μισθών ή στο άρθρο 4(3)(α) του Νόμου 73(Ι)/2016 που, σημειώνουμε, αναφέρεται στο χρόνο εκτέλεσης των δημοσίων συμβάσεων. Παραθέτουμε το άρθρο:

«Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να εξασφαλίζουν ότι, κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις ισχύουσες υποχρεώσεις στους τομείς του περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, που έχουν θεσπισθεί δυνάμει του ενωσιακού δικαίου, της νομοθεσίας που ισχύει στη Δημοκρατία, των συλλογικών συμβάσεων ή διεθνών διατάξεων περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ.»

Συνεπώς, κρίνουμε ότι δεν παρέχεται, με τα δεδομένα ενώπιον μας, η ευχέρεια ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης, εφόσον η αιτιολογία της είναι γενική και αόριστη, αλλά και ασαφής, με αποτέλεσμα τη δημιουργία αμφιβολιών ως προς το σκεπτικό της. Στην παρούσα περίπτωση, σημειώνουμε ότι τα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου και ιδιαίτερα της αλληλογραφίας μεταξύ των αρμοδίων οργάνων που ασχολήθηκαν με το ζήτημα του κατώτατου μισθού, καθιστούσαν ιδιαίτερα επιτακτική στη βάση του άρθρου 26(1)(β) του

Νόμου 158(I)/1999 την δέουσα αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης από πλευράς Αναθέτουσας Αρχής· όπου οι εισηγήσεις και απόψεις της Επιτροπής Αξιολόγησης και των άλλων οργάνων που ασχολήθηκαν ειδικά για το θέμα δεν την βρίσκουν σύμφωνη ως προς την εκτίμηση της δαπάνης. Ήταν, επίσης, επιτακτική λόγω και του προχωρημένου σταδίου της διαδικασίας του Διαγωνισμού που αποφασίστηκε η ακύρωση του Διαγωνισμού, μετά την ολοκλήρωση δηλ. της αξιολόγησης των προσφορών και ετοιμασία της Έκθεσης Αξιολόγησης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, βρίσκουμε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και ούτε προϊόν επαρκούς έρευνας, ώστε η κατ' ισχυρισμό πλάνη περί τα πράγματα από πλευράς Αναθέτουσας Αρχής, για το λόγο που εισηγούνται οι Αιτητές, να μην μπορεί να αποκλειστεί. Ενόψει παραβίασης των προνοιών του όρου 10.3.2 των Εγγράφων του Διαγωνισμού και των γενικών αρχών του Διοικητικού Δικαίου που επιτάσσουν τη δέουσα αιτιολόγηση των διοικητικών πράξεων, η σχετική εισήγηση των Αιτητών γίνεται δεκτή.

Ως εκ της απόφασής μας αυτής, που σφραγίζει και την επιτυχία της Προσφυγής, η εξέταση των υπόλοιπων επιχειρημάτων των Αιτητών προς υποστήριξη των λόγων ακύρωσης, αλλά και της Αναθέτουσας Αρχής, όπως η διαφορετική εκτίμηση των δύο πλευρών ως προς το τι αντιπροσωπεύει το κόστος που δηλώνεται στην προσφορά ως ωρομίσθιο των φυλάκων, κρίνεται περιττή.

Σημειώνουμε ότι λόγω της διαπίστωσής μας αυτής, τα όσα παραθέτει η δικηγόρος των Αιτητών στην αγόρευσή της, υποστηρίζοντας τον πρώτο λόγο ακύρωσης, παραπέμποντας σε διάφορες τιμές ανά ώρα, μόνο εικασίες μπορούν να χαρακτηριστούν εφόσον η ακύρωση του Διαγωνισμού, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν έγινε γιατί η προσφορά των Αιτητών παραβίαζε τη σχετική νομοθεσία και Διατάγματα για τον κατώτατο μισθό, αλλά η παραβίαση αφορούσε στην εκτίμηση κόστους από πλευράς Επιτροπής Αξιολόγησης. Εξ ου και η αναγκαιότητα για πλήρη και σαφή αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα δέουσας έρευνας.

Ενόψει όλων των πιο πάνω η Προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.